

Nr 476.

Av herr Nilson i Spånstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 220, med förslag till lag om folkpensionering, m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 220 föreslås betydligt förbättrade folkpensioner för alla som uppnått en ålder av 67 år samt betydligt förbättrade invaliditetspensioner för dem som på grund av invaliditet bli oförmögna till arbete före uppnådd pensionsålder. Den kungl. propositionen, som bygger på alternativ III i socialvårdskommitténs förslag, hälsas med allmän och vi tro odelad tillfredsställelse i alla kretsar i detta land. Tiden är helt visst inne för att genomföra betydande förbättringar i folkpensionärernas levnadsstandard, och med hänsyn till de stigande levnadskostnaderna är det synnerligen angeläget att reformens genomförande sker med minsta möjliga tidsutdräkt. Samtidigt som man hälsar reformen med glädje har intresset starkt knutits till frågan om tidpunkten för reformens ikraftträdande. Det var med en viss besvikelse de många pensionärer, som under de senare åren allenast med största ansträngningar lyckats klara sig på sina folkpensioner, konstaterade att ikraftträdandet skjutes fram till ingången av 1948.

Det synes oss som om hänsynen till pensionärernas svårigheter ur alla synpunkter berättigade det önskemålet, att alla goda krafter samlades kring strävandena att om möjligt förkorta tiden för organiserande av reformen. Visserligen har propositionen anfört att föreberedelse tiden med hänsyn till vissa omständigheter torde behöva bli så lång, att genomförandet ej kan väntas ske före ingången av 1948. Så som denna sak redovisas i propositionen synas dock, särskilt med hänsyn till den från behovsprövning fria grundpensionen, förhållandena inte helt omöjliggöra en väsentligt tidigare tidpunkt för förslagets genomförande, åtminstone i vad det gäller den för alla lika och förhöjda grundpensionen. Denna för alla lika grundpension, vilket är det enda avsnitt av propositionen denna motion tar ställning till, synes böra kunna genomföras kanske rent av vid årsskiftet 1946—47 eller, om tiden före årsskiftet skulle befinnas allt för kort, vid budgetårsskiftet den 1 juli 1947. Framhållas må att detta för de fattigaste folkgrupperna i vårt land skulle innebära så betydande lättnader att fördelarna vid ett snabbare genomförande torde överväga, även om den snabbara takten i genomförandet skulle stöta på tekniska olägenheter. Ett övervinnande av dessa tekniska olägenheter torde med hänsyn till vad

saken gäller vara så angeläget, att alla utvägar att nå ett bättre resultat på denna punkt böra grundligt prövas med positivt syfte.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det i Kungl. Maj:ts proposition nr 220 framlagda förslaget till lag om folkpensionering skall, i vad det avser införande av allmän ålderspension och invalidpension, träda i kraft den 1 januari 1947 eller eventuellt den 1 juli 1947.

Stockholm den 25 april 1946.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

David Boman
i Stafsund.

Gustaf Svensson
i Vä.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Gunnar Larsson
i Luttra.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.